

¶ Indulta fratribus mendicantibus concessa prout Occidentales concernunt Indianas partes, magis & rectius debent dici priuilegia Regum Hispaniarum, quam priuilegia fratrum mendicantium, quia cum Reges Hispaniarum teneatur prouidere de doctrina Christiana his Indis, & vt hoc melius fiat, visum est Summis Pontificibus bonum, nonnulla concedere priuilegia, per quorum usum Reges Hispaniarum melius suæ satisfacerent obligationi, ideo potius dicuntur eorum priuilegia, ad exonerandam melius eorum conscientiam concessa, quam priuilegia mendicantium, quoniam nullam talem habent obligationem, qualem habent Reges Hispaniarum, & si communiter dicuntur priuilegia fratrum mendicantium, ideo sic nominantur quia per eos dispensantur. Ex hoc tria infero. Primo quod qui impediunt fratres, ne ipsis vtantur indultis in partibus subiectis Regi Hispaniarum, offendunt Regem, & spernunt. 2. quod tenetur Vicereus harum orarum defendere ipsa priuilegia. Neque obstat, si aliqui fratres eis forte abutuntur, quia per hoc Rex Hispaniarum non debet priuari beneficio Papæ, sibi per hæc priuilegia concessio. 3. infero, quod etiam si in foro conscientie